

Fatih Kuyucu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

19.04.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

... Mısın?

Sen benim nurum musun?
Uğursuzluğum musun?
Anlamadım!
Ölüm denen baş için
Bir son musun?
Kır çiçeği mi,
Bülbülün feryat ettiği
Solmuş bir gül müsün?
Yoksa;
Tam bulmuşken kaybettiğim
Bir umut musun?

Sen geceler boyu
Hasret ateşinde yandığım
Günah denen sevap mısın?
Yoksa mazlum duygularımın
Çarmıha asıldığı an mısın?

Sen sefa mısın,
Yalnız gecelerimde cefa mısın?
Yıllarımı çaldın
Ömrün son deminde bir ah mısın ?
Arının yaptığı bal mısın?
Çaresi olmayan bir zan mısın?
Anlamadım yine
Ölüme beş kala gelecek yar mısın?
Yoksa çöle düşmeden
Gördüğüm serap mısın?
Uzlete an var
Son nefesimde lal mısın?

Fatih Kuyucu

Adam

Buğulu bir camdan bakan
Gözleri buğulu adam
Susma!

Anlat derdini gecelere
Anlat hicranlı gözyaşlarına
Sırlarını sırlarına
Yalnızlığını geceye anlat

Anlat ki
İçinde depresmekte olan
Acılar çıksın gün ışığına

Anlat ki
Kaktüs çiçek açsın
Umudun baharında

Anlat ki
Göz yaşların dinsin
Tenha yolların kaldırımlarında

Anlat ki
Derdine derman bulunsun
Çare varsa...?

Fatih Kuyucu

Ağla...

Son koşturmaca hiç bitmeyen
Vardım dedikçe erişilmeyen
Tan ağardı gözyaşın bitmeden
Ağla yüreğim koş biraz

Bilirsin en sondan başlanmaz
Aynı hata bir daha yapılmaz
Kuzu da kurda sarılmaz
Ağla geçen zamana yan biraz

Fatih Kuyucu

Akrostiş' im

F irarlardan kaçıp kurtulduğumdan buyana
A cılar rıhtımına demir attım
T eknelerim yok artık
İ htilâlden beter aşklardan
H em de senin gözlerinden kaçamam

K urtulmak isterdim yeşil gözlerinden
U mut yüklü yalan sözlerinden kaçmak
Y ırtıp atmak anıları resimlerden
U çup gitmek sensiz diyarlara
C ezalar vermek bütün aşklara
U yumak istercesine dalmak rüyalara

Fatih Kuyucu

Alaturka

“Ben seni hiç sevmedim” diyen
Bir şairin mısralarında sevdim sevmeyi
Küçük bir martının yüreğinde
Okyanusları aşmak isteğiyle
Durmadan uçması gibi
Eşsiz sevgimin peşinden
Durmadan koştum bende
Yanılmışım...
Bu ilk yanılmam değil hayata dair.
Yalnız bu yanılğı
Yakar kor alevde
Yüreğimde barınan
Kan kırmızı gülü

Aşkın kadrini
Yada kıymetini bilmek
İnsanı mutlumu yapar dünyada
Eğer sevmekle mutlu oluyorsa insan
Ben hiç sevmemişim

Haydi sevgili
Yeter bu kadar hicaz
Biraz nihaventten koy
Birazda hüzzam serpiştir araya
Yıllar biraz neşeyle karışık dert bulsun
Tartısı bozuk
Alaturka hayatta

Fatih Kuyucu

Allah Aynı Derdi Versin Sana

Hayat uzun bir yol
Ben çilekeş yolcu
Bilmem nerede biter
Bu başın sonu

Dinle!
Yeni başladım söze
Gel otur şöyle
Bir çizikte sen at
Çileli gönlüme

Ayrılık içimi yaktı
Gönlüme hüznün aktı
Senin gözlerindi
Aşkıma ihanet kattı

Daha bitmedi sözlerim
Gün batımı
Her an yolun gözlerim
Umudum tükendi
Çok çaresiz yerdeyim
Bir canavar gibi
Kendi kendimi yerim

Belki kıs kıs gülüyorsun
Günü gün ediyorsun
Yeni bir yar mı var?
Ne diyorsun!
Kahır bağladı içimi
Düşmeyecek derde itiyorsun

Son bir iki söz daha
Toprağın altı var,
Unutma!
Hakkım helal değil sana
Vefasız çıktın
Kıydın içimdeki cana
Yeşil gözlerimin ferini söndürdün
Allah aynı derdi versin sana

Fatih Kuyucu

Anla Gurur

Yeter bu kadar sustuğum
Özlemim konuşsun
Sahte umutlarını al
Geride dursun

Yeniden başlarken çile
Çekmem gerekmiş
Bilmem niye?
Dipsiz kuyularda
Haykırışlarım saçma
Çıkمام neye çare, niye?

Alış, yıllar böyle geçer
Geçerken götürür
Gençlik gider
Sefildir Mecnun
Çölde Leyla diye gezer

Oysa;
Ne Şirin kaldı,
Ne Leyla,
Nede Aslı.
Hangi güzel yüz ki solmadı
Anla inatçı gurur
Hepsini teneşir pakladı

Fatih Kuyucu

Anlamım

Nicedir söyler dururum
Dinlemez kimse beni
Gelmeyen zamana konuyum
Anlamaz kimse beni

Fatih Kuyucu

Anlatamadım... (Tavsiye)

Gözlerinde aşkı görür, tutamaz gözlerim
İçimi ısıtırken buz, tutar fakara sözlerim
Mecburiyetten ayrılığa bağıdır benliğim
Anlatamadım, her çilenin sebebi miyim?

Cihan çaresiz, aranır durur yokluğum
Bulunmayan bir söze saklı soluğum
İnanmayan bulamaz, ebedi akan suyum
Anlatamadım, her günahın sonu muym?

Bunlar beni perişan eden gerçekler
Bir sefil benim gibi, bin ah (mı) çeker
Her gül bir gün güler, gerçeğe erer
Anlatamadım, doğruyu kim söyler?

Tıkanır kalır, geçemez düşüncelerim
Kör düğüm olmuş, çözülmez dünüm
Tedavülden kalkmayan çürüğüm
Anlatamadım, çile hapsinde hürüm

Fatih Kuyucu

Aranan

Ara ara bulamadım bir çözüm
Kendi kabuğumda yandı közüm

Fatih Kuyucu

Arsız Bir Serzeniş

Sessiz sessiz bekler çıkışları (yalnızlık)
Tutmak istedim ellerinden
Bir çare ararken anladım
Biçare çırpınışlarımı
Tut desem geç mi?
Kaç desem erken mi?
Kal desem çaresiz mi?
Adını bilmediğim bir şarkı umut,
Tarifini yapamadığım.
Umudu beklerken
Arsız bir serzeniş benim ki...

Fatih Kuyucu

Aşkta Müptela Buna

Sağırdır burda yaşananlar...
Tutulmaz elinden uçurumdan düşmek üzereyken dahi...
Sevmek denen yalan,
Bir oyuncak küçük çocuklara öğretilen...
Sevdalanmak suç ve cezası yalnızlık bu şehirde,
Bilmez misin?
Her yol ayrı bir labirent çaresizliğe çıkan...
Aslında hiç kimse mutlu değil bu protokolü çok şehirde...
Ve her şeyin bir çıkarı var...
Aşkta müptela buna.

Fatih Kuyucu

Aynaya bak...

İklimler değişir solar insanın rengi
Tarifsiz kalır zaman giden gelmez geri
Sanma ki her şey için çok geç
Bir kez aynaya bak gör gözündeki feri

Fatih Kuyucu

Ayrılık

Kuş kafeste daralır
Bu deli gönöl uslanır
Anılar bir gün paslanır
Ayrılık herkesi kanatır

Her insan yaşlanır
Fukara bir hayat yaşanır
Dün özlenir bugün sararır
Ayrılık herkesi kanatır

Sevmek kalbi acıtır
Yalnızlık yarayı kapatır
Acı her güne saldırır
Ayrılık herkesi kanatır

Fatih Kuyucu

Azat Et Beni

Tiksinerek geçiyorsam hayatın her zerresinden
Sabır her hücremi zapt ettiyse
Çile yüzüme bulaştıysa
Her gelen gün ızdırap
Her geçen gün ziyansa
Azat et beni

İlmek ilmek sabırla ördüm geçen günü
Topladım senden kalan yalan yanlış her sözü
Bir itirafın için verdim ömrümü
Bugün eftarlıyım
Hüzün maskemi çıkaramam
Sen hain hain gülüyorsan
Azat et beni

Sende kaldı
Giderken aldığın gözlerim
Sana adanan sözlerim
Bir kuru canım
Damarımda akan kanım
Alacaklı kaldım sende
Bile bile başkasına giderken unutma
Azat et beni

Fatih Kuyucu

Bahsetmeyeceğim...

Hiç bir şey yazmayacağım sana dair
Bahsetmeyeceğim ellerinden
Hele beni yakan gülüşünden
Kaçıp kaçipta tekrar bana dönüşünden
Bahsetmeyeceğim bana bazen küsüşünden
Yüreğimde hiç habersiz gezişinden
Karanlık gecelerime ışıkken gidişinden
Gözlerime mil çekişinden
Cennetimken, cehenneme itişinden
Bahsetmeyeceğim...

Fatih Kuyucu

Başka Bir Boyutta

Bir şiirden sonra yazdım bu mısraları
Bir iç çekiş
Başka boyutlara ıssız bir bakış
İnsansız,
İnsafsız bir kaçış

Yalnızlık
İnim inim inlerken bensiz
Beni çağırıyor koynuna gece

Beklemediğim umarsız bir davranış
" hadi sende" dedirtecek bir mısra
Bir gülüş
Başka bir yüzden anlık bir süzüş

Bir şarkıdan sonra yazdım bu mısraları
Ağlatan bir söz
Birkaç melodi
Sonsuz bir gözyaşı nedense
Anlık bir temas
Bir anlamsız soğuk

Saf duyguların
Düzmece yalanlarla tasdiki
Bir iki damla gözyaşı

Çimen olmak yemyeşiller arasında
Ézilmek umarsız insanlarca ayak altında
Saniyenin ansız duruşunda
Hayata başka bir boyuttan bakmak
Zor bir nefes alışta

Zambak misali açmak yalnız başına
Nilüfer gibi bağımsız hayata
Bülbüller gibi inlemek vefasızlara
Ama her şey başka bir boyutta

Fatih Kuyucu

Beklenmeyeceksin Git Artık Bensiz...

İhtilalin sarsarken mabedimi
Hiç bu kadar sessiz kalmadı gökkubbe
Ya ağlardı şehir sen varken
Ya da gülerdi gidişine
Anlamazdım tutarsızlığını (senin) şehrin
Gül kokan bahçeler varken
Sırma saçlı küçük çocuklar
Yeşil gözlü melek(tin) , sen
Kaç şehla bakış
Kaç yıl
Kaç çile bu
Durmadan kendi kendimi çürüteceğim (yoksun)

Oysa hiç denizleri olmadı şehrimin
Belkide bu yüzden sana kızmalarım
Belkide bu yüzden
Hiç görmediğim denizlere bağlanışım
Oysa ben bozkırın kuraklığında yetiştim
Aşıktı bana buğday taneleri
Yazın sivrisinekleri
Ve sıcak yaz günleri
Bense benliğimi sana pazarlamıştım
Mahsun bakışlarım
Suskunluğum
Bir o kadar da birşeyler anlatışlarım
Saçmalıklarım
Hep boşa yazdıklarım
Çıkarsız cümlelerim
Bir şeylerin ardına sığınmayan benliğim
Saflığım diye aldırmadığım salaklığım
Söylendiği gibi anlamsız kalan yıllarım
Anlamadığım
Kendimi anlatamadığım...

Kıraç kaldım bilki sensiz
Yarım kaldım bilki sensiz
Yalnız kaldım gözlerim fersiz
Gelmemelisin
Bari denizler kalmasın sensiz
Beklenmeyeceksin git artık bensiz...

Fatih Kuyucu

Bekleyen...

Biz ayrılırken
Yağmurlu bir havadaydı Ankara
Bulutlar ağlıyordu ardımızdan
Gidişin rüzgarlıydı,
Kurumuş bir yaprak misali,
Uzaklara savrulurken.
Gelişinse, hiç olmadı.

Bugün yine yağmurlu Ankara
Ayrılan kim bilir kaç kişi var,
Bir hiç uğruna.
Serzenişleri var gök kubbenin
Tılsımı sönmüş güneşe,
Karanlık gecelere,
Ayrılığı tatmış
Ve tadacak herkese...

Biz ayrılırken
Yağmurlu bir havadaydı Ankara
Tıpkı çocuğu ölmüş bir anne gibi
Yada annesi ölmüş bir çocuk gibi
Gözyaşımız sel oldu
Sürükledi bizi bir meçhule
Gidişin dağıttı beni
Rüzgarın dumanı dağıtması gibi
Gelişinse, hiç olmadı...

Fatih Kuyucu

Bekliyorum

Şimdi solmaya mahkum bir çiçeğin
Açmasını bekler gibi
Seni bekliyorum yağmurlarda
Hazan mevsiminde bozulan bir bağın
Son hasatı gibi
Çaresizlikte çareyi bekliyorum
Umudu çoktan bitmiş bir aşkın
Kendini avutması gibi
Bir sigaranın dumanını
Efkarlıca içine çeken biri gibi
Bende acılar çekiyorum içime
Seni bekliyorum sessizce

Sonu olmayan yolların
Vuslat noktası olurum hüzünlere
Beklentilerin boşa çıktığı gecelerde
Bir kapının gıcirtısını duymak ister gibi
Sesini duymayı bekliyorum sessizlikte
Fırtınaların alabora ettiği gemiler gibi
Yüreğimde boğuyorum duyguları
Beyaz bir gülün saflığını yitirmesi gibi
Bir çizgi çekerim ellerimi kıra kıra
Umutları yaka yaka bir çiği çekerim sevgiye
Yüreğimde bestelenmeyi bekleyen ezgiler gibi
Senin için yazılmayı bekleyen şiirler gibi
Ay' ın güneşi beklemesi gibi
Bende seni bekliyorum
Gelmeyeceğini bile bile

Fatih Kuyucu

Ben

Kırışırken tertemiz bir kağıt
Yazının içeriğidir aslında çirkef...
Çağdaşlık uğruna adanan onca sözün bir boşa yol almasına karşıyım ben
Gülmenin ne kadar güzel olduğunu söyleyen birine
ağlamanın ne demek olduğunu öğreten biriyim ben...
Koşarken ne haber diyen birinin arkasında kalan biriyim ben...
Çatlayan toprakların yağmura kanmasına sebepim ben...
Yaz mevsiminde hazanı yaşayanım ben...
Çaresiz kendimi kendimde saklayanım ben..

Fatih Kuyucu

Ben Yalnızım

Gül kurudu
Gönül kovuldu
Doğru savruldu
Ben yalnızım

Gülüş saklandı
Günah yaşandı
Duam hep vardı
Ben yalnızım

Gitmek tek çare
Kapanmak secdelere
Yar olmak gecelere
Ben yalnızım

Fatih Kuyucu

Ben Yine Olduğum Gibiyim

ben yine olduğum gibiyim,
bozulan dűnya... (insanı)

sır gibi kendimde kayıbım,
çözűlen safta...

tutunmak büyük ayıbım,
imkansız zamana...

Fatih Kuyucu

Ben Zamana Değil, Sana Yenildim

Akıl almaz oldu bu derdi
Avareyim,
Viraneyim
Biçareyim
Tirmıklanmış duygularıma
Sabır denen kamçıyı ektim
Hasat mevsiminde
Ziyan olmayı işledim
Hasretim gülmeye
Ben zamana değil
Sana yenildim

Soğuk geceler
Ziyan olan günler
Açmadan
Boyun büken çiçekler
Savsaklanmış gülüşler
Çaresizim
Avareyim
Biçareyim
Hasat mevsiminde
Ziyan olmayı öğrendim
Hasretim gülmeye
Ben zamana değil
Sana yenildim

Fatih Kuyucu

Bendeki Beni Arıyorum

Sabri tüketip
Elde kalınca umutsuzluklar
Karmaşaya dönmüş rüzgarlarda
Yüreğim avare gibi
Çocuksu duygularla
Kimsenin duymayacağını bildiğim halde
Yalnızlığın eşliğinde feryat ediyorum
Kimse yok çaresiz cümlelerimi dinleyecek
Son dokunuşu hafızamda olan
Bir elin sıcaklığına hasret ellerim
Kimse yok yanımda

İstemem! ...
Artık baharlara
Yeni yeşeren goncalara
Nede kurumuş güllere
Tahammülüm kaldı
Gülüşen insanlarsa
Yıpratıyor yalnızca

İstemediğim duygular var yüreğimde...
Sokaklar bomboş olsa
Viraneye dönse bu şehir
Umutlarımın üzerini saran karanlık
Yüreğimde yaşayan sevgiye de el atsa
Aslında istemediğim duygular var yüreğimde...

Çaresi var mı bilmiyorum ama
Tutanaklar tuttum geçmişe
Acım kağıt oldu
Gözyaşım kalem
Bundandır bu kadar efkarlı oluşum
Türlü türlü kelimeler bundandır
İnsanın içini sarsan bir sesin
Okuduğu şiirler bundandır

İstirapla yıkanmış zamanda
Kör kurşunlara denk gelen
Acıların eşliğinde
Kendime deliller arıyorum
Oysa ki birçok kez döktüğüm
Gözyaşı var yüreğime

Çıkmaz sokaklarda sefilim
Çoğu gitti azı kaldı diyemiyorum
Çare var mı bilmiyorum
Yollarda bendeki beni arıyorum...

Fatih Kuyucu

Benim

Çözülmeýen düğüm
Anlatılmayan hikaye
Kırk gün
Kırk sene
Bitti derken bekleyen çile
Benim

Hem gece
Hem de güneşi saran çile
Kıl payı kaçan mutluluk, niye?
Çözemedim
Açtıkça karışan bilmece
Anlamsızım -belki-
Anlamın içinde
Benim

Fatih Kuyucu

Benimle Kal

Kederdir aslında yaşadığım her an
Tut elimi desem, yüreğimdir lal
Kaçarken bakmaz ardına zaman
Taş kesilir dünlerim, benimle kal

Aynaları kaybettim, çiledir kalan
Kırıldı yarınlarım, acılar bana bal
Gülmek mi? yasaklandı ve haram
Sende kederlerini bırak, bana sal

Tırtıklarken sahte bir gülüşle bakan
Sonsuzluğun kara delisiyim, al
Bir çocuk hayali sevda çalınan
Sevdama dokunma, benimle kal

Fatih Kuyucu

Bilmece

Bir bilmece çözümlersen
İçerisi farklı girirebilirsin
Mükafatı belli bulabilirsin
Değeri büyük tutabilirsin

Fatih Kuyucu

Bir Başka Türlü Sevda Bu

Bir başka türlü sevda bu
Geç gelip
Erken giden
Sonunda sefil eden
Rüzgarı tersten esen
Bir başka türlü sevda bu

Hayat çizgisinde
Zik zaklar çizen
Düzleri ters eden
Yolları birbirine ekleyen
Bülbüle kızıp
Güllere sitem eden
Bir başka türlü sevda bu

Her anında yaralayan
Zamandan bir şeyler çalan
Hükmü verilmiş
Affı olmayan
Seveni sevdiğinden ayıran
Bir başka türlü sevda bu

Fatih Kuyucu

Bir buhran var içimde

Buğulandı
İslandı gözlerim
Prangalarda sanki
Bütün benliğim
Hazan mevsiminde,
Kurumuş yaprak gibi
Eziyet çaktı
Rüzgar misali
Esip geçti gençliğim

Boğuldum
Acılar nehrinde
Sefildim sensiz
Gezdim delice
Kim bilir
Daha kaç here
Yıkanır bu benliğim
Vuslatı olmayan özlemle

İstirap çekiyor
Bu beden, niye?
Karanlık düşünceler
Sarmış ruhumu, bir çare
Bu çile çok değil mi?
Yapma böyle!
İster gel artık
İstersen gelme

Fatih Kuyucu

Bir Dahaki Eylül De Gelmeyecek

Eylül bitti yine yoksun
Umutlarıma ağlamayı öğrettim
Kamçılarken beynimi duygular
Ben biliyorum ki sen bana
Bir dahaki Eylül' de gelmeyeceksin

Bir ömür sefil Mecnun misali
Ölüm geldi, geliyor, gelmeli
Her şey boş yere tükendi
Güller yine Eylül' e yenildi
Tıpkı benim gibi

Sen bana bu Eylül' de gelmedin
Biliyorum
Bir dahaki Eylül de gelmeyeceksin

Ömrün son demidir Eylül
Gülen güler de
Ağlayan çilekeş bülbül
Sensiz geçen senelerse
Yüz vermeyen vefasız gül

Bildiğim halde
Bilmek istemiyorum
Bildiğimi söylüyorum
Sen bana
Bir dahaki Eylül de gelmeyeceksin

Fatih Kuyucu

Bir pula sattın

Umulmadık bir hainlikti senin yaptığın
Bedenimi taşa tuttuğun
Ruhumu kelepçelerle sardığın
Gözlerinin feriyle yaktığın
Hiç beklenmedik bir ihanetti
Beni köşelere kısırdın
Bilinmedik yalanlara attığın
Derdime dert kattığın
Kırdığın
Bir servet eden gönlümü
Bilmedin kıymetimi
Bir pula sattın

Fatih Kuyucu

Buda Benim Suçum

Yoksun
Yalancı bir yalnızlık değil bu
Zira yalanı ben sende öğrendim...
Hala bekliyorsam köşe başlarında
Bu senin suçun..
Ve nöbet tutuyorsam
İssız bir yalnızlığın tepesinde
Bu hüznün kokan gözlerindedir.
Yürüyorsam
Hala ayak izlerini barındıran bu sokakta
Hala bir yerlerinde sen varsan bu şehrin
Buda benim suçum

Fatih Kuyucu

Bugün Akşama Doğru Öldü

Bugün akşama doğru öldü
Saat vuslata yakınken
Yeşil gözlerini kapadı
Uzlete doğru yelken açtı
Bilmezdi sahte bir gülüş
Küçük bir yalan
Sevgi doluydu kalbi
Buna inan!
Sözlerine figan bulaşmıştı aslında
Kalbi hançer kını
Anılar kamçılarda durmadan sırtını

Bugün akşama doğru öldü
Saat özleme yakınken
Hezimet veren gülüşlere aldırmandan
Son perdesini oynadığı tiyatrodan
Anlamsız sözcükler söylerdi aynalara.
Şiirlere sığınırdı yalnızken
Rüzgar okşardı durmadan duygularını
Hep o ağlardı.
O ağlar,
Yağmurlar susardı.
O ağlamayınca
Yağmurlar durmadan yağardı.

Bugün akşama doğru öldü
Hiç kimsenin haberi yokken
Kendi eliyle kendine kıydı
Hayat boş bir sokaktı onun için
Oda öyle yaptı
Sokağı boş bırakıp
Bugün akşama doğru
Kendi eliyle ruhuna kıydı

Fatih Kuyucu

Bülbül

Vefasız zamandan haz alamadım
Derdimi dinleyip yazar mısın Bülbül
Gül bahçesinde bende ağladım
Gözyaşımı siler misin Bülbül

Ayyuka çıktı her gece sesim
Kimse yok yanımda, bir nefsim
Tekliğe adandım, yalnızlık eşim
Yalnızlığı tanır mısın Bülbül

Geceler işkence, zifiri karanlık
Bu yol uzun, dağlık ve taşlık
Korkuyorum, Allah' a hak yalnızlık
Sende sitem ettin mi Bülbül

Konuşmuyorsun, küstün mü bana
Anladım, sende ayrılıyorsun burada
Cevap vermedin bu bahtı karaya
Sessizliğin anlamı nedir Bülbül

Zaman benden çalıyor, yine hain
Bir teselliye muhtacım, oda narin
Hakkın mutluluk, gül senin yarin
Sende güle(rken) ağladın mı Bülbül

Fatih Kuyucu

Ceza

Halime Őükredip kapansam secdeye
Őifadır çekilmez bin türlü çileye
Őabırla örülmeli geçen gün haneye
Cezadır o zaman gülmek bize

Fatih Kuyucu

Çare

Geceler sana adandı
Gündüzler yine öyle
Gönül zincire bağlandı
Nedir bu derde çare

Fatih Kuyucu

Çile

Çile
Her adım
Her nefes
Dalda açan yaprak
Gökte uçan kuş
Gelen kış
Giden gençlik
Bir kurusluk hayat
Son bilinmez
Ne zaman
Nerede

Çile
Giden gündüz
Gelen hep gece
Bu ne şiddet
Ne bu işkence
Kefen dediğin
Birkaç metre
Bir kurusluk hayat
Son bilinmez
Ne zaman
Nerede

Fatih Kuyucu

ile Filizi

Karanlık ufkumun
Bir anlık gneŒi
YaŒlandı umudum
YeŒerdi ile filizi

Fatih Kuyucu

Çok Mu Zor?

Kaçarmış yaşanan mutlu günler
Acı tarifsiz kalır, hayra yor
Kifayetsiz değil mutlu sözler
Söylemek gerek, çok mu zor?

Aşına olunca acılar sana
Gel sende sığınma zana
Kalkarken tekrar düşmek varya
Yardım istemek çok mu zor?

İsyan yersizdir bizden yana
Çekeriz sabır medet varsa
Âteş içinde dua yana yana
Amin demek çok mu zor?

Bir garibim garipler içinde
Sızıyorum meçhuller selinde
Taşı delen suyun hikmeti nerde
Bulmak gerek çok mu zor?

Fatih Kuyucu

Değer miyim Ben Buna

Çatlamış toprakların bekleyişinde
Daralan bir çemberin ortasında
Karanlık gecelerin yanında
Çaresiz kaçışların vuslatında
Tek ben vardım
Ne desem iğrenç bir inilti
Ne yapsam (çaresiz) yapmacık
Gülmeler yersiz
Ağlamalar zamansız
Her şey bir şeylerden yoksun
Bir şeylerden her şey anlamsız
Matlaşan bir renkte öğrendim gülmeyi
Bu yüzden hüznüm
Tut elimi desem (! ...)
Değer miyim ben buna?

Fatih Kuyucu

Demişsin

İçinde durmaz sızlar bir acı
Beni hatırlar kahırlıdır başı
Gözleri görmez, yalnızdır odası
Hasrete mahkum aşık demişsin

Aldım ondan şarkılar, şiirler
Gözyaşıyla besledi eşsiz güller
Tımarhanede kalmış nice günler
Çocuk gibi oynadım bıktım demişsin

Yalan yok! onunda değmişti gözleri
Bende hoşlandım, ama sevmedim ki
Geceleri yalnızken hep o aradı beni
İtirafım tamamda aramasın demişsin

Ellerimle kazdım derin kabrini
Ölçüsü belli, diktim beyaz kefeni
İmamı ben, cemaati oldu sevgisi
Her şeyi tamam, ölümü hak demişsin

Fatih Kuyucu

Diğer Yarım

Sakin sakin geçerken içimdeki hayallerim meçhule
Sararan umutlarım savruluyordu hayatın rüzgarından
Taşlara gelmişti yarınlarım al kanlar içinde
Kimse yokken yanımda tuttun umutlarımı
Verdin temizleyip yarınlarıma...
Bilinmez ki aslında neden keder kattık ruhumuza
Sabahları bir çay bir simidin verdiği haz gibi
Her an içime çektiğim nefes gibisin artık...
Sen olmazsan nasıl doyar oksijene ciğerim...
Sen olmazsan nasıl yaşar diğer yarım...
Gülüşünde saklıymış aslında gülüşüm
Bunu sen olduğum zaman anladım
Dünlerim yok artık,
Yarınlarımda sen saklısın
Tutsaklık de istersen buna
İstersen beni kendine yama
Yada beni yağmala...
Sonuçta sen varsan ben varım
Sen yoksan ben zaten olmadım...

Fatih Kuyucu

Doğdun Gülüm...

Talihim gülmez zannetmişken
Çile çile üstüne gelirken
Şancılar inim inim inletirken
Doğdun gülüm bugün, benim için

Mutluluk gelmez zannetmişim
Çiçeklerin hepsi zakkum, nefesim
Tuttuğum dallar kurur, beklerim
Doğdun gülüm bugün, benim için

İçimde durmayan heyecan
Aklım başımda değil, heyelan
Kafeslere sığmaz bu can
Doğdun gülüm bugün, benim için

Ruh aleminde anlaşılmış
Gülüşünle canıma can katılmış
Hayatım seninle başlamış
Doğdun gülüm bugün, benim için

Fatih Kuyucu

Dün işittim

Dün işittim
Ařkımız el alemin diline dūřmūř
Sevda sana oyun
Bana cenk meydanına dōnmūř
Uykusuz geceler boş yere harap
Gōnlüm bir hiçe vurulmuş

şimdi çek git
Harabım kuytuda
Vurgun bu geceler
Yapmacık gülūřler etrafta
Sarsıldım,
Yıkıldım bu oyunda
Bilseydim sevmezdim
Yalnızlık,
Aşkta bulunmaz deva

Ben sensiz
Sen bensiz olmazdın hani
Geceler bensiz geçmezdi,
Yalanların tükendi
Sensizde geçiyor günler
Fakat gelmiyor geri
Unutmak mı?
Olmadı,
Olmaz sevgili

Fatih Kuyucu

Dünya Denen Yalan

Nicedir
Hep ben bekledim
Saçıma kendi elimle
Aklar ekledim
Kara toprak bağına
Gönlümü verdim
Açmıyor! ...
Umut denen fidan,
Açmıyor.

Pervaneyim
Döndüm kendi yönümde
Ebedi mahkumum
Çile hücrelerinde
Nisan yağmurlarında ıslandım
Eridim bir hiçe
Gelmiyor! ...
Giden geri
Gelmiyor.

Kaç geceyi
Hasretle bekledim,
Baykuş misali.
Seyyah oldum
Gezdim,
Bulamadım gerçeği.
Başa döner sandım
Bekledim geçmiş
Dönmüyor tersine
Dünya denen yalan
Dönmüyor.

Fatih Kuyucu

Ehil...

Ehildir her insan bir konuda
Bana da yazılmış yalnızlık
Ne yapsın bu garip fukara
Hayırdır diye hakka sarıldık

Fatih Kuyucu

Elveda

Elveda;
Gözlerinin yeşiliyle yaşadığım
Güneşim,
Ayım,
Yıldızım...
Tutunamadığım umudum,
Kış gününde ateşim,
Yaşadığım aşkım,
Yaşayamadığım yarınım.
Tarlada hasattım,
Ekmeğime katığım,
Sudan daha ziyade
Hava gibi muhtacım...

Elveda;
Yıllardır bekleyip de
Biranda kaybettiğim.
Özlemime vuslatım,
Derdime ilacım.
Hasretim senin yanında sana
Sensiz sana yine muhtacım.
Adına şiirler yazdığım,
Nurun anlamını tattığım,
Sana senden çok muhtacım
Elveda diyerek
Kendi kendimi kandırmaktayım

Fatih Kuyucu

En Ağır Şarkıyı Söyler Sessizlik

Karanlığın içinde duyulmaz çığlık
En ağır işkenceyi çeker yalnızlık
Tımarhaneden beterdir haksızlık
Gül bahçesinde gezersin bir anlık
Karanlığın içinde duyulmaz çığlık

Çıkışı yoktur kapanmış yolların
Dertler kördüğüm, acı her yanımda
Yandıkça ateşlerde bu canım
Rüzgar estikçe savrulur, naçarım
Çıkışı yoktur kapanmış yolların

Kördüğüm olmuş çözülmez anılar
Hasret kilim gibi, nakışı acı atar
Keder bilinen tüm yolları tıkar
Sevda zincire vurulur, yavaşça solar
Kördüğüm olmuş çözülmez anılar

Ateşle barut durmaz ki yan yana
Dört tarafım duvar, harabim kuytuda
Ölüm gibi yaşanır yalnızlık tek başına
Gece ile gündüz yaşanmaz bir arada
Ateşle barut durmaz ki yan yana

Hicrandır aslında gözlerden akan
Sözler yersiz kalır, ahlak yaman
Nefretli bir bakıştır gerçekte vuran
Günlerce ağlarsın, boşa geçer zaman
Hicrandır aslında gözlerden akan

Sevda zahmetli yol yürü yürü bitmez
İnan kuru bir teselli iflah etmez
Avaredir zaman alır, hiç vermez
Hamalım bu yükü başkası çekmez
Sevda zahmetli yol yürü yürü bitmez

Aynaya bakınca görünür gerçekler
Kelepirdir söylenmiş bütün sözler
Doğrular karışmış, solmuş çiçekler
İnsanın ruhu yıpranır, gider günler
Aynaya bakınca görünür gerçekler

Kurt dumanlı havayı sever, karanlık
Çığlıklar duyulmaz insafsız yalnızlık
Boğulmak bir bakışta gizli, ayrılık
Ölüm gelir dokunur eline bir anlık
Kurt dumanlı havayı sever, karanlık

Sonbaharda başlar solma mevsimi
Sarılar yapraklar gönüller serseri
Tan ağarır değişir dünyanın çehresi
Gözler durmaz akar yağmur misali

Sonbaharda başlar solma mevsimi

Ve en ağır şarkıyı söyler sessizlik
Görmek ister gözlerin son seferlik
İhanete uğrar bilinen her güzellik
Ayrılık bestelenir son nefeslik,
Ve en ağır şarkıyı söyler sessizlik

Fatih Kuyucu

En Başta

Bir sala verildi
Dinledim boş odamda
Genç mi?
Yaşlı mı?
Takıldı aklıma
Ölüm var, ölüm
En sonda
Son diye sandığımız
En başta

Fatih Kuyucu

Erişmek

Allandı pullandı satıldı dostluğlar
Çatladı sabır saklanmadı değdi nazar
şahibi belli bir bekleyen var
Erişmek için bu fani ne yapar

Fatih Kuyucu

Eskiye Hasret

Kaç gün oldu ayrımım
Anama babama hasret
Yardan gayrıyım
Gül kurumuş
Bülbül gibi dardayım
Çaresi yok bu derdin, bilirim
Gurbette neden mi gezerim?
Kendimi arayan bir sefilim

Tepeden tırnağa dert dört yanım
Uykusuz gecelerde zordayım
Bir ömür böyle sürecektir
Alışamadım, hep ziyandayım

Fatih Kuyucu

Firar Etsende

Firar etsen de sevgimden
Gözlerimdeki yaşlarda kaldı izin
Uğur böceklerinin kanatlarından aldığımız
Bir tutam umudumuz vardı
Üzeri körlense de
Unutulmayacak umutlarımız var sevgili
Tayfası olmayan bir kaptanım ben
Sevgi denizinde ala bora olmamak için
Yüreğimi akıtıyorum içine
Şesimi yükseltemediğim
İçimi kavuran bir acıyla
Vuruyorum kendimi kıyıya
İnan bana
Firar etsen de sevgimden
Gözlerimdeki yaşlarda kaldı izin.

Fatih Kuyucu

Gelirim Anne

Güneşin tam batmaya yüz tuttuğunda
İnsanın karanlıktan korktuğunda
Gelirim anne
Ya göçmen bir kuş kanadında
Ya da güneşin tekrar doğduğunda

Sabırdan yüküme yükler eklendi
Taşıyamadı gönül, küflendi
Bir köşede hasret yolumu kesti
Gelirim anne
Ya göçmen bir kuş kanadında
Ya da güneşin tekrar doğduğunda

Burada sabahlar kuytuya saklanmış
Gurur kör bir çakıyla kazınmış
İnsan hasrete bağlıymış
Gelirim anne
Ya göçmen bir kuş kanadında
Ya da güneşin tekrar doğduğunda

Çatlayası kır at gibi soluk soluğa
Bir son yok sanki
Her yol yokuşa
Hasret ekdim araya
Mevsimi bekle kış olsa da
Gelirim anne
Ya göçmen bir kuş kanadında
Ya da güneşin tekrar doğduğunda

Fatih Kuyucu

Gerçek Umut...

Mutsuzluğun içinde kıvranırken
Çaresiz birşeylere tutunmaktır (umut)

Fatih Kuyucu

Gerçek...

Yalan dünyanın elinde
her alınan nefes çile
olur mu deme
yaşadığım büyük işkence
ne ağlatmak istiyorum
ne bir zerre kahır
her tutunmalarım fire
tutunamıyorum söylemek istediğim
bu nacizane
ve aylardan sonra
bu kalsın şiirlerime

Fatih Kuyucu

Gibiyim

Kör olsun bu sevdanın gözü
Zincire vurulmuş mahkum gibiyim
Yalan, yanlış olmuş onun özü
Mecnundan beter ölü gibiyim

Her an hançeri sırtıma vurdu
Verdiğim bir tek gülü kuruttu
Kuytuda yalnız bıraktı, unuttu
Ruhunu teslim etmiş ölü gibiyim

Anladım, büyük günahmış sevmek
Bana hak oldu inzivaya çekilmek
Başlamadım, bunun adı bitmek
Damla damla eriyen mum gibiyim

Fatih Kuyucu

Giden

Yeşildi! ..
Dallar yeşil,
Çimen yeşil,
Gözleri yeşildi.

Sarıydı! ..
Kurumuş yapraklar sarı,
Güneş sarı,
Saçları sarıydı.

Rengarenkti! ...
Gökkuşuğı rengarenk,
Gelincikler rengarenk,
Gülüşü rengarenkti.

Şimdi yok, gitti! ...
Tam bulmuşken kayıp
Her yaptığı bana ayıp
Sevgisi kalbinde zayıf
Beni benden edip, gitti.

Fatih Kuyucu

Giden gençlik

Kör talih buldu yine beni
Çile yumağıyla sardı teni
Her şeyin sararmış rengi
Giden gençlik, buz gibi eridi

Hep ilkbahar, yaz dedik
Sonbaharla kışa kenetlendik
Birkaç metre beze kefenlendik
Giden gençlik, bir hayale yenildik

Sanma ki, dünyada kalıcıyız
Gün gelir ansızın ona varırız
Bilinmez bu yarışta kaçınıcıyız
Giden gençlik, boşuna yaşarız

Fatih Kuyucu

Giderken Ardı Ardına Bakakaldım....

Köşebaşlarında kaldı çaresizliğim
Tilsimini yitirmişti çocuksu yanlarım
Karamsarlığın ortasında yılgınım
Arsızım, öksüz yanım
Biçare boşa haykırışlarım
Boş yollara çıkan yıllarım
Giderken ardı ardına bakakaldım....

Fatih Kuyucu

Giderken Yeşil Gözlerinde Götürdü

Kahırlı geceler
Zahmetli yollar
Kırık bir kalp değildi
Sana beslenen ümitler
Gülmekti
Nerden bilirdim
Hep ağlatacağımı

Her doğan gün
Getirirken yeni dertler
Ayrılığın adıymış aslında şafak
Efsun gözlerinde saklıymış
Gözlerine bağlandığımdan buyana
Mutluluğa hasret kaldım
Mutluluk!
Mutluluğu sormayın
Giderken yeşil gözlerinde götürdü

Zaman çare değil artık bu işkenceye
Vuslat dediğin
Azrail ile birleşme
Çıkışı yok bunun
Fığanım sürececek günlerce
Çıldırma neye çare
Garip gönlüm anlamaz bir çare
Çare dediğim saklıydı gözlerinde
Gülmeyin dostlarım
Oda saklıydı gözlerinde
Giderken yeşil gözlerinde götürdü

Fatih Kuyucu

Gittin

Gittin
Bir gece kaldı bana
Geceler içinden çıkıp gelen
Birde tanımsız gözlerin

Gittin
Bir adın kaldı
Bir de hayalin
Çaresiz yarım kaldı şiirlerim

Gittin
Sarıldı tüm hüzünler boynuma
Bir onlar kaldı yanımda
Birde sensizliğim
Saflığım çıkarsız

Gittin
Boğazımda hıçkırık
Gözümde düşmeyen bir damla
Birde solmuş bir gül
Hala aklımda

Gittin
Şiirler yarım
Şarkılar düzensiz
Birde umutlarım
Saçma sapan canım

Gittin
Bir ben kaldım
Sabahı olmayan gecelerde
Birde hayalin her yerde

Gittin
Dönüşü olmayan yollardan
Bitmek bilmeyen yıllardan
Gittin de
Beni benden ettin

Fatih Kuyucu

Gönül

İnanma sana gülen gözlere, ağlarsın gönül
Ah ettikçe yanar bağrın, kimse sormaz gönül
Bir kere tutar elinden, bir buse verir geceden
Yalnızlık gözyaşından kor düşürür içine gönül

Hayatın çile nehrinde yıkanır, ağlarsın gönül
Çölleri mesken edersin, mecnun misali gönül
Dağları delsen bile bilmez kimse seni gönül
Unutmak mı! imkansız hülyalara dalma gönül

Ben sana sevme yanarsın, demiştim gönül
Bir başkasına kanma dedim, duymadın gönül
Her gün kahırdan saçına aklar düşerde gönül
Tutan olmaz elinden, inan! demedim mi gönül

Fatih Kuyucu

Gözler - Sözler

Ağlamak gecelere sığmaz oldu
Ruhuma hicranı tattırdı gözlerin
Bir bülbül sustu, dili lal oldu
Bin türlü çile çektiirdi sözlerin

Fatih Kuyucu

Gözlerinden İstanbul Kadar Uzaktayım

Ankara' dayım
İssızlığın var sokaklarda
Yalnızlığım yanı başımda
Aslında mağlubum
Galip olduğum bu oyunda
Nedenini bilmediğim sensizliğim
Uçarı duygularım
Saflığım
Aşkım
Sonunda yine yalnız
Gözlerinden İstanbul kadar uzaktayım

Kaç gece hasreti şiirlerime ilıstırıp
Gezdim bu şehri sessizliğimle
Unutmuş olsaydım seni
Hatırlamazdım İstanbul' a olan aşkını
Kıskanırdım bu yüzden seni
Çileye mahkum gecelerin saklandığı
Şu karanlık mağarada
Sığınacak bir ışık ararken
Gözlerinden İstanbul kadar uzaktayım

Yalnızım diyemeyeceğim
Yanı başımda yalnızlığım
Seni ve İstanbul' u arıyorum köşe bucak
Ankara'nın hasret kokan sokaklarında.

Eğer özlemlerle işlenmişse bu şairin mısraları
Ve her şairin bir ayrılık şiiri varsa
Bil ki şiirler içten içe ağlamaklı
Şairler yalnızlığıyla beraber
Mısralara bir parça gözyaşı
Bir parça umutta katmalı
Bense gözlerindeki ışığa hasret
Gözlerinden İstanbul kadar uzaktayım

Fatih Kuyucu

Gurbetim Yine

Ne zaman biter bu gurbet, niye böyle
Istiraba sarıldı ruhum, kavruldum yine
Sıla fazla uzak değil, bir adım öte
Atmaya mecalim yok, gurbetim yine

Fatih Kuyucu

Gurbette Yazılırmış Ayrılığın Adı

Seni unutmak için çıktım gurbete
Lakin ne fayda
Dalda yeşil gözlerin oldu
Beni her an göz hapsine aldı
Tarlada başak saçların
Sırma sırma ellerimden aktı
Anladım ki
Gurbette yazılırmış ayrılığın adı

Sabrıma sabır bulmaktı niyetim
Derdime derman yok bilirim
Ömrümce bir kez gülmek için
Çıktım yola ne fayda
Her nefeste hissettim içimde
Anladım ki
Gurbette yazılırmış ayrılığın adı

Fatih Kuyucu

Gülnaz

Çok söz söyledim, bil ki senin adına
Hiç birinde yalan yok, katıksız safça
Küçük bir çocuktum, bıraktın kuytuda
Sözlerin yetmiyor, yalnızım GÜLNAZ

Anla! diye yükseliyor sesim sessizlikte
İstemem benden başka biri varsa kalbinde
Ben alıştım herkesten bir darbe yemeye
Sendе vur, çekinme acımaz GÜLNAZ

Hasbi hal etmek isterdim, olmadı seninle
Sevgi işlemek, güllerden nazlı gönlüne
Oysa sen sevgi koymadın, efkarlı sevgime
Temelsiz bir düzen kurulmaz GÜLNAZ

Ayrılığın kelepçesini tak ellerinle elime
Vurgun diyemem, sevmedin beni delice
Tam gözlerinle idam ederken bak geriye
Beni zaten ta baştan öldürdün GÜLNAZ

Fatih Kuyucu

Harammış

Elimde hep çile var
Dert, dört yanımı sarmış
Umudum hep yarım kalmış
Tam gülmek üzereyken
Mutluluk bana harammış

Tepeden tırnağa soğuk
Almış başını gitmekte
Bilinmez yarın ne getirmekte
Gülmek ayrı bir dert, niye?
Demirden hasır oldu ile
Geçmiyor, mr işkence

Avarelik hala seni hatırlamak
Hatıralarda dahi hkmnle yaşamak
Tırmalıyor beynimi gülüşün
Yeşil gözlerinle zor savaşmak
Ayrılığın manasıymış,
Lakalaşmış zamana alışmak

Ta ilk başta söyledim
Elimde hep çile var
Dert, dört yanımı sarmış
Umudum hep yarım kalmış
Tam gülmek üzereyken
Mutluluk bana harammış

Fatih Kuyucu

Hasret Anılarda Gizlenir

Sana acılarımı anlatmaya kalksam
Küçük yüreğinle dayanamazsın
Görmediğim günlerde
"Yeter bu ıstırap" diye
Çiğlık atsa da yüreğim
Kör hançerler saplanır
Senli bütün sözlerime
Bilesin ki
Bile bile sensizim

Senden vazgeçmek uğruna
Seni bensiz bırakıyorum
Aslında sevene yakışmaz ama
Ben sana kıyamam
Yakarım kendimi yalnızlıkta

Gül bahçemin eşsiz gülü
Gülüşüne hayatımı adadığım
Hasretin yüküyle yüklüken omuzlarım
Senin gözlerine nasıl bakarım
Seni bensiz bırakırım
Kendimi sensiz bırakmam
Tertemiz bir aşk sayfasına
Sensiz geçen yıllarımı yazmam

Senden vazgeçmek uğruna demişim
İnan senden vazgeçemem
Bunun adı olsa olsa çaresizlik
Kıvrandırken vücudum çaresizlikte
En ağır işkencelere gebe gece
Çiğliklerim özlemlerimle beslenir
Hasretse anılarda gizlenir

Fatih Kuyucu

Hastalık

Dünya,
Büyük boşluk
Tutunmak imkansız
Geceler bana
Bu nasıl haksızlık
Saatlerce yalnızlık
Ališmış ruhum
Bu bir hastalık
Terhisi yalnızlık

Fatih Kuyucu

Hayatın Gerçeği

Doğruyu söyledim,
Yalanladılar.
Düşündüğüm için,
Yalnızlığa attılar.
Sebebi belli bunların
Beni benden aldılar

Hastalandım,
Kıvrandım ihanetten
Taşa tuttular.
Haşretimi
Kağıda yazdım
Tertemiz kağıdı bozdular.

Güllere yar oldum,
İhanetten saydılar
Beni ansızın vurdular
Yetmedi!
Bülbülü tavuk gibi yoldular

Bir kelime sözüm var
Anlatamadım,
Ağzıma mühür vurdular.
Bir kısa ömrüm var
Yaşayamadım,
Beni hayattayken
Mezara koydular.

Fatih Kuyucu

Hayin Ardından

Ne koştum durmadan
Ne durdum olmadan
Kaçtım kopvalandıkça
Baktım hep hayin ardından

Fatih Kuyucu

Hüzünbaz

Söylenmemiş söz kalmadı senin adına
Patlayan bir volkansın yanan bağrımda
Bir kalemde aldın mutluluklarımı alçakça
İsmin unutulmaz derttendi Hüzünbaz

Bu kadar acıyı bu kadar ele mi sen verdin
Hüzünlü gecelerimde sendin göz selim
Mutluluklarımı çaldın, beni alçakça yendin
Gülen yüzüme keder bulaştıran Hüzünbaz

Kölen miydin insafsız, yalnızlıklara vurdun
Vurduğun yerlerde açan mor gülleri kuruttun
Evsizdim yüreğimi aşk ateşine mesken tuttun
Keyif mi alıyordun beni üzerken Hüzünbaz

Anlamı yok mu sözlerimin senin yanında
Delice sevdiğim için yazdım bunları sana
Sakin kızıyorum sanıp benden uzaklaşma
Verdiğin dertler seninle güzel Hüzünbaz

Fatih Kuyucu

İçten içe tükenmekteyim

Gün ve gün erimekteyim
Çaresizlikle gezinmekteyim
Bilmiyor kimse halimi
İçten içe tükenmekteyim

Sabır taşıyım, neyim
Bir köşeye atılmış, sefilim
Beklemekle bitmiyor çile
İçten içe tükenmekteyim

Karınca gibi ezilmekteyim
Gülmek için nöbetteyim
Gelmeyen vuslata özlemim
İçten içe tükenmekteyim

Fatih Kuyucu

İçtim Suyundan...

Çatlamış toprakların suya hasretinde
Kurumuş yaprakların rüzgara yenilişinde
Kutsadığın günahların beni yendiğinde
Adını hasret koydum, içtim suyundan

Fatih Kuyucu

İlk...

Dönünce ta ilk başa
Anlarsın bir yalan dünya
Tarifsiz anılar kalır
Aynaya her bakışta

Fatih Kuyucu

İnanmaktır Aslında Yaşamak...

Saklardım geçmişimi
Gizli kapaklı sandıklara
Üstü küf tutsun,
Kırılınsın, itilsin, horlansın...
Yalanlar yıkılınsın
Doğrular su üstüne çıksın...

İnanmaktır aslında yaşamak
diyerek bağıyım hayata
Yalnızlığımı hiç sormayın
Tarifi yok,
Kaba bir tanım senden sonra
Sensiz başlayan cümleler
Sağır olmuşcasına
Duyduğun hakkında yorum yapamamak...
Söylediğim gibi
İnanmaktır aslında yaşamak

Fatih Kuyucu

İnat

Kah köşeye attım seni
Kah yerden yere vurdum
Kah kaçtım köşe bucak
Kovaladım bazende çaresiz
İçinden çıkamadım
Çıktın içimden, atamadım
İnat ettim sana inat
Seni kendimle yaşattım...

Fatih Kuyucu

İnsan

Karanlık sessizce bastırınca ışığa
Kasvetinden geçilmez insanın
Gülmek sadece yara verir bana
Ağlamak mi? eşsiz doyumudur insanın

Fatih Kuyucu

İntizar

Sabrin kalmaya aşktan yana
Nice gece uyku uyuma
Ansızın o anda beni hatırla
Bir şiir de sen yaz bana

Anlamsız ola hayat sana
Zehir içesin kana kana
Bu sözlerim bir beddua
Sen yaşattın bunları bana

Adın hain diye biline
Yedi cihanda senden söz edile
Hasreti sar çileyle her gece
Anla sevmek neymiş delice

Seninde gözünde yaş kalmaya
Bir sözünde bin mana çıkarıla
Herkesten bin azar bin laf duyda
Anla neler çekmişim senden yana

Bugün anıları raftan indiresin
Yüreğine acı çile çektiresin
Beni hatırlayıp bana gelesin
Derdine ilaç, çare isteyesin

İlacın sevmek senden uzak ola
Çünkü alay etmiştin benden yana
Bir başına tenhalarda kaldığında
Anla tenhalarda kalmak ne yara

Her gece odanda yalnız kalasın
Sigara üstüne sigara sarasın
Ateşinde içini için için yakasın
Yedi cihanda durmadan ağlayasın

Zengin değildim aşkım vardı ya
Sense paraya servete kandın ya
İşte bu hale düştün sonunda
Yalnız kaldın koskoca dünyada

Bir gece ansızın beni hatırlayasın
İnce ince gözünden yaş akıtasın
Anıları tekrar tozlu raflara koyasın
Bir başka gün, bir daha vurulasın

Fatih Kuyucu

İstek

Maksadım hayata tutunmaktı, kırmak değil.
Ürperirken öğrendim ki öyle değil sadece zaman.
Cehaletimin sınırlarını zorlarken,
Ehemmiyetim beni sınıadı.
Lahikalarla geçerken ömrüm,
Limanlara yanaştım beni istemeyen.
Asude kalmam bundandır, hep ezberlenen...

Fatih Kuyucu

İtiraf

Gözlerini kapayıp da
Bakma yüzüme öyle
Git gideceksen
Beni düşünme
Bir aşk acısı var yüreğimde
Bir de kahır yüklü gece

Şevdan yıktı beni
Özlemler bitirdi
Hasretin deliye çevirdi
Beni sensizlik bitirdi

Fatih Kuyucu

Kaçılmaz, Gerçekler Gülerken Ağlatır...

Tutunmuş, bırakmaz en derin acı
Bu kaçınıcı kapı, yalnızlık hancı
Fukara kalınca, başlar derin sancı
Kaçılmaz, gerçekler gülerken ağlatır...

Kısır bir döngü, başlar tekrar başa
Bakamadım, gözlerim olsun âmâ
Söylenen kaçınıcı söz, çaresiz umma
Kaçılmaz, gerçekler gülerken ağlatır...

En başa gelince oluyor muamma
Bülbüle yarenlik edilir bu yolda
Kanatsız uçmak çile, neye fayda
Kaçılmaz, gerçekler gülerken ağlatır...

Fatih Kuyucu

Kaçınılmaz

Çekilirken düşüncelerim
Zihnimin en ücra köşesine
Alışıyorum yokluğun soğuk kollarına
Karantinaya verdim sevgimi
Ölümlle eşleşsin diye

Fatih Kuyucu

Kader

Kader dedik
İyiye, kötüye her şeye
Topu kadere attık
Çekildik hep köşeye
Zıpkınlanırken kalbimiz
Bir balina gibi çile denizinde
Kader güldü yine
Kıs kıs her darbeye

Fatih Kuyucu

Kalbin Olmadan

İç çekişler boşa
Bir kez düşünce gama
Çıkışı, kaçışı yoktur
Kendi kendini mahkum edince aşka

Kuru bir teselli
Mecburi bir bakış
Anlam verilmeyen bir kalpte iki can
Anlaşılacaktır o an
Yapılan büyük bir zan
Ya geçersin bu yalancı dünyadan
Ya da yaşarsın kalbin olmadan...

Fatih Kuyucu

Kalmak

Görünmez bir dert bu bendeki
Yalan doğru olmuş
Sarmış tanıdığım tüm senleri
Gitmek çözmez olmuş
Kalmak kirletmiş hep benleri

Fatih Kuyucu

Kardelen

Sen kış mevsiminde yazımsın
Güneş senden ilham alsın
Adın damarımdaki kanla yazılsın
Eğer unutursam seni Kardelen

Aldığım her nefeste sen varsın
Şensiz geçen her günüm yansın
Ömrümün her anını çile sarsın
Eğer unutursam seni Kardelen

Figanım belki yersiz gelir kadere
Umudum efsunlu gözlerinde
Taş kesilsin bu kalp, bu bünye
Eğer unutursam seni Kardelen

Yollar uzun, sessizlik biçare
Kahır bağladı içimi, niye?
Bülbül gibi ağlayım günlerce
Eğer unutursam seni Kardelen

Fatih Kuyucu

Kendi Kendimi Kemiren Bir Canavarım (Ölüm)

Kendi kendimi unutmanın eşiğinde
 Ölümü düşünüyorum.
 Arkamda yapmadıklarım,
 Yapamadıklarım
 Gözlerimin biran bile gülmeyişi
 Yağmurlu bir havada gezemeyişim
 Doya doya ağlayamayışım
 İssızlığım,
 Yalnızlığım,
 Kendi kendimi kemiren bir canavarım

Ölümü bekliyorum (bir çare)
 Korkuyorum!
 Günlerin geçmesine gamsız
 Güllerin solmasına dargınım
 Ölümü düşündükçe
 Korkularımdan korkmaktayım
 İssızlığım,
 Yalnızlığım,
 Kendi kendimi kemiren bir canavarım

Fatih Kuyucu

Lakin Yeşil Gözlerin Aklımda Kaldı

Umurumda olur muydu
Beni bıraktığın
Bir başkasına gönlünü taktığın
Taş kalbinde sevgi değil,
İhanet yaşattığın
Lakin yeşil gözlerin aklımda kaldı

Sızlıyor her an yüreğim
Kahpe bir oyuna yenik düştü bedenim
Çekiçlendi gururum
Şekli bozuldu ruhumun
Gülüp geçerdim
Aldırmazdı yüreğim
Lakin yeşil gözlerin aklımda kaldı

Son nefese an mı kaldı?
Sıkılğan duygular ruhumu sardı
Sanki iflah olmaz bir acı
Geçer diye ruhumu geceler sardı
Aldanmazdım
Ne sana, gecelere
Lakin yeşil gözlerin aklımda kaldı

Fatih Kuyucu

Layık mıyım...

Bilmiyorum
Layık mıyım dünyanın dengesine
Sabir bir elimde
çile diğerinde...

Fatih Kuyucu

Leyla

Soldum kurumuş güllere döndüm
Leyla'yı buldum Mecnun' a sordum
Derdime çare var mı, bin kere öldüm
Aşk çölünde olmadık seraplar gördüm

Rahat yok dünya yüzünde bülbüle
Feryat edip geçer ömrü bir güle
Gözlerim görmez sensiz günlerde
Sun elinle zehri, içiyim bin kere

Günlerim karıştı Leyla' nın çölünde
Leyla'yı bulmuşken öldüm gerçekte
Getir bin türlü çileyi çeksin bu bünye
Leyla gözlerinde yaşadım, öldüm iç içe

Fatih Kuyucu

Maalesef

Gönül kūsünce dost eline
Ne tutmak ister, ne tutunmak
Dil susunca, bir kez sevgiye
Ne seilmek ister, ne sevmek

Fatih Kuyucu

Madem ki gidiyorsun

Madem ki gidiyorsun
Güneşi söndür
Doğmasın bir daha
Karanlık çileler ver bahtıma
Gülmesin yıllarca

Madem ki gidiyorsun
Bırak boşluğa alışsın ellerim
Açmadan kurusun güllerim
İssızlıkla yaşlansın
Şu virane benliğim

Madem ki gidiyorsun
Elveda deme bana
Bildiğin tüm acıları
Fukara ruhuma sarmala
Yüreğimdeki umuda
Sakın dokunma

Madem ki gidiyorsun
Küsmem inan
Tufana tutulsun zaman
Gülmesin kara bahtımda
Bir tek hülyam
Buda sessiz bir figan

Fatih Kuyucu

Mahkumdur İnsan Anılara

Öyle günler gelir ki;
Ne dostları vardır insanın
Umutsuzlukta ellerini tutacak
Nede sevdikleri yanında olacak

İstemedi kendine benzetir
Benzemek istemediğin duygular
İstemesen de bağlanırsın bir gün bitiminde
Vefasız bir gül dikenine
Halbuki güle bağlanmak vardır
Oysaki oda solacaktır
Oysaki gülistan
Hep gözyaşıyla dolacaktır

Vazgeçmek
Bir çoban yıldızıdır uzanamadığım
Çünkü anlamsızdır
Ellerim, kollarım bağlıyken sözlerinde
Anla ki göz yaşlarım karışırken tenhalara
Aışmam gerek yalnızlığa

Yalnızlık: yalnız bir zambak
Gözlerinde açan
İssiz bir çöldde seraplar gören
Mecnunu deliye çeviren yalnızlık

Sonra bir kuytu içinde
Aşamadığın engellere sitem etmek
Ardından çocuklar gibi gülmek

Öyle günler gelir ki
Nasıl yaşamak için havaya
Şuya ihtiyacı olursa insanın
Öyle ihtiyacı olur sevgiye yalnızların

Hayat yalnız geçerken
Yalnız bir zambağın
Soluşu kadar kısadır ömür
Anılar vefasızdır insana
İnsansa mahkumdur anılara

Fatih Kuyucu

Mehlika Yokken

Hicranın zinciri takıldı boynuma
Ayrılık uzun bir şarkı oldu ağızıma
Ay güneşe küstü çıkmıyor ortaya
Bir selam sal ben varım de MEHLİKA

Endamından efkar yükledim sırtıma
Halbuki hiç olmadın biran yanımda
Bin esrarın var saniyede zamanda
Varlığın yok, canımdasın MEHLİKA

Akla kara karıştı birbirine burada
Bir demet sevgi toplayıp ver bana
Solmayan bir gül ol kendini kopyala
Bülbüle hicranı tattırma MEHLİKA

İnan bilmez seni kimse benim yanımda
Taş üstüne taş koydum divane aşkıma
Temelini bil ki sağlam attım, kaşımla
Hasreti yık da, vuslat sun MEHLİKA

Topladım sevap hanemi senin adına
Sundum sana ver günahlarını bana
Bilesin tartılmaz oldu aşk bu çanda
Yüreğime nur 'u yansıttı MEHLİKA

İpliği geçirdim gecede iğneden
Zor olanı başardım sevdim bir bilsen
Zamanı çaktım seni düşlediğim yerden
Düşlerime ay misali doğ MEHLİKA

Fatih Kuyucu

Meyve Verdim

Kaçarken kendi kendimden
Sığındım çaresiz dehlizlere
Çıkmazken kendi çekirdeğimden
Meyve verdim HÜZÜN çiçeğimle

Fatih Kuyucu

Muamma

Karışır benliğim zamana
Zamanlı zamansız kaçırım kuytuma
Tutunurum sadece senin bakışına
Ne çıkış var bu yalancı dünyada
Ne de giriş var çıkış kapısına

Fatih Kuyucu

Mutluluğu son anda kaçırdım

Sabaha muhtaç gece
Muhtacım bir anlık gülüşe
Vuşlat yeşil gözlerinde
Işığı söndüyse zahmet etme

Zamansız sevdim seni
Gidişin yıprattı beni
Gurur hiç izin vermedi
İkimizi ayrı iklimlere itti

Sevmek yalanmış anladım
Her yalana ayrı bir anı kattım
Yalan denince seni hatırlarım
Mutluluğu son anda kaçırdım

Fatih Kuyucu

Mutluluk (1)

Mutluluk bazen bir hoşakal kadar kısa
Bazende bir merhaba kadar uzundur..

Fatih Kuyucu

Mutluluk Ne Demek?

mutluluk, uçurum kenarında yaşam demek
mutluluk, çıkışsız sokaklara girmek demek
mutluluk, mutsuzluğun tek kardeşi demek
mutluluk, acıyla yaşama tutunmak demek
mutluluk, ardı ardına düşüp kalkmak demek
mutluluk, ölüme ramak kala yaşama tutunmak demek...

Fatih Kuyucu

Ne Çare...

Bilinmez acının tarifi tatmayınca
Çıkılmaz dehlizlere girmeyince
Kaçınıcı yakarış dara düşünce
Tut elimden desem uzanmaz eller
Ne çare...

Fatih Kuyucu

Neye Terfi

El elden alırmış desteği
Su yolunda kır testiği
Sen sağla şu dengeyi
Günah mı sevap mı
Neye terfi?

Fatih Kuyucu

O(o)

An gelir kıvrandır insan
Ölüme ramak var
Taş kesilse bu beden
Dil de tek kelime o var

Fatih Kuyucu

Olmadan Yaşanan

Efsunum senin gözlerinden
Zalim olma gel artık
Geçerim senin için bir ömürden
İstemezdim, bu hain ayrılık

Elim ayağım sanki prangada
Zindan yine senin gözlerin
Geçmiyor sensiz verdiğin yara
İnsafa gel, merhem senin sözlerin

Efkar dediğin ne ki
Zifiri geceler sardı bu teni
Gel istersen yak varlığıyla beni
İlhama gerek yok, sen varsın ezgi

Fatih Kuyucu

Ölüm Var En Sonda

Gün gelir ağlarmış insan
Yaş değil
İrin akar ayrılıktan
Sızlar, sızlatır her an
Yürektir ateşte yanan

Solmuş her şeyin rengi
Tuhaf,
Geçmiş gelmiyor geri
Yollar bittikçe yenilendi
Karışmış akla kara belli

Zincire vurulmuş özlem
Alışmış,
Şerseri bir kurşuna bünyem
Ölmüşüm, ölüyorum, bilmem
Bir teselliye muhtacım dünden

Salınıyor umut uzaklara
Yandım,
Umutsuzca yaşamakla
Her hevesim kaldı yarımda
Alışmalı,
Ölüm var en sonda

Fatih Kuyucu

Ölümden Çoktan Geçtim

Matemdir sensiz geçen günlerim
Gözlerim âmâ, yüzüne hasretim
Bütün yıllarımı senin için tükettim
Visal kaçtı, ölümden çoktan geçtim

Gönül çaresiz, kıvrandır kahr içinde
Gülmeyi unut sümbül, ağla sende
Susmak meziyet mi, neden, niye?
Hicrandır asıl meziyet, sen çekme

Hasret yakar, çaresi yok, bilirim
Nicedir kahr denen hücredeyim
Kaçamam, zebanilerle çevriliyim
Visal kaçtı, ölümden çoktan geçtim

Fatih Kuyucu

Ömrün Son Durağında

Sarı saman gibidir zaman
Yanar yakar durmadan
Ansızın bir hiç olan
Ömrün son durağında

Nedenler niçinler içinde
Her gün ayrı bir işle
Sonu gelmez bunlar niye
Ömrün son durağında

Her şey renginden oldu
Bülbülün gülü soldu
Heyhat! Yine ne oldu
Ömrün son durağında

Daha nice çile var ömürde
Ölümün nefesi bize sürme
Giden gelmez geriye
Ömrün son durağında

Fatih Kuyucu

Önce - Sonra

Önce

Önce sen vardın
Beni ben yapan
Birde yalnızlığım
Beni benden alan
İhanetin ilkti
Beni sırtımdan vuran
Artık gözlerin yok
Beni hayata bağlayan

Sonra

Gecenin sabaha hasret kalması
Kışın baharda vuslatı tatması gibi
Kendine hasret bıraktın
Vuslatı tadamayarak
Özlemim bundandır belki de
Çekip gittin
Ârdına bile bakmadan
Yarım bıraktın
Beni hiç anlamadan
Şimdi sonralarım yok artık...

Fatih Kuyucu

Öylesine

Anlamsız bir muamma
Çıkışsız bir sokak
Sokakta bir bank
Bankta bir kutu
Kutuda sıkışmış bir yürek
Yürekte bir iz
İzin üstünde bir yazı
Yazı da bir şifre
Şifrede bir kilit
Kilitte bir renk
Renkte bir anı
Anıda bir haykırış
Haykırışta bir ses
Seste bir isim
İsimde bir aşk
Aşkta bir itiraf
İtirafıta yalnızlık
Her yalnızlıkta yeni başlangıç

Fatih Kuyucu

Özlem Sevmekle Başlıyor...

Özlem sevene yakışır...
Sevmek yaşamaya
Kal benimle desem geç
Gel desem erken
Özlemler yeşerirken
Çaresiz kıvranmalar
Özlem sevmekle başlıyor...

Fatih Kuyucu

Özlemin Başladı Yerde

Duydum eski bir dosttan
Unutmuşsun beni
Kahkaha atıyormuş
Yalancı gözlerin, canı.
Yıkıldım,
Sarsıldım hatırlarken seni
Sense çoktan unutmuşsun beni

Olmadı, olmayacak
Bu sessiz figan durmayacak
Anladım,
Bu ömür sensiz solacak
Ruhuma bir işkence daha
Sensizlik beni kurutacak

Sabırın bittiği yerde
Bekliyorum çaresizce
Aslında inanmıyorum
Bir gün geleceğine
Saf bir çocuğum
Bekliyorum
Özlemin başladığı yerde

Fatih Kuyucu

Pişmanım...

Korkular sararken bedenimi gecenin teninde
Zırvalamak istemiyorum...
Kendi kendime büyütüp açıları
Yalnızlığa itiyorsam yüreğimi
Bu benim suçum, pişmanım.

İtirazlar itirafları örter...
Savunması yok bu sözlerin
Her gidişin peşinden ben koşuyorsam
Ve kıyıda köşede ağlıyorsam
Bu benim suçum, pişmanım.

Takvimlerden çalışırdım
Hep neşeli, mutlu kalacakmışım gibi
Savuruyordum gülüşlerimi
Ne yazık ki şimdi hep ağlıyorsam
Bu benim suçum, pişmanım.

Gündüzleri dost, geceleri düşman bildim
Kaç zaman bununla yaşadım
Saçmaladım, kendimi kandırdım
Dost düşman, düşman düşman kaldıysa
Bu benim suçum, pişmanım.

İtirafım belki zamansız oldu
Ömrüm tazeydi, başlamadan soldu
Sevilmedim, sevdiklerime ne oldu
Bülbül ah çekti, saçını yoldu
Bu benim suçum, pişmanım.

Fatih Kuyucu

Rüyamda Mehlika

Sen geldin aya ihtiyacım yok artık
Bilsinler dünya seninle daha aydınlık
Sen gidersen benim günlerim karanlık
Bir saniye yanımdan eksilme MEHLİKA

Hasretin zinciri çok zayıfmış meğer
Dünyanın bütün çiçekleri yoluna değer
Bir bilsen mutluluğumu seninle eğer
Bütün benliğimle kalırsın MEHLİKA

Sana inanmayanlar aşka kandılar
Benim ne şanslı olduğumu anladılar
Ardımdan aşk adına dua sundular
Duaların anlamı sensin MEHLİKA

Düzene girdi zaman sen gelince
Avare gibiydim senden önce seninle
Teneşirden kaldırdın tabiri caizse
Tekrar gitme! .. sensiz hiçim MEHLİKA

Fatih Kuyucu

Rüyanın Sonu

Rüyaymış gördüğüm yoktun yanımda
Yalnızım, uyandım yine boş odamda
Bir ah daha çektim faydasız zamana
Sensiz ne yaparım, cevap ver MEHLİKA

İnan yolu şaşırdım, divaneyim gerçekte
Keşke senli rüyam bir ömür devam etse
Rüyalar gerçek olsa, gerçekler silinse
Olmayacak duaya amin der misin MEHLİKA

Hasretin zinciriymiş demek hilekâr
Kalbim seninle atar, kader yolumu tıkar
Bir saniyelik rüyam için bir ömrüm var
Gerçekte bir saniyeni verir misin MEHLİKA

Dünya sevene hainmiş, bilememiş kimse
Mecnunu bile güldürmedi, çevirdi deliye
Bu düzen böyle kurulmuş, gider kederle
Ahir' ette benimle olur musun MEHLİKA

Fatih Kuyucu

Sabır (1)

Şabır insanın kamçısıdır,
İzi kalmazsa fayda vermez...

Fatih Kuyucu

Sabır (2)

Sabır zamandan,
Zamansa, insandan çalar....

Fatih Kuyucu

Sabır Tespihi

Kırışır tertemiz bir kağıt
Saflığı kalmaz saniyelerin
Dürtüleri basar kallesliğin
Sense duyulmaz çığlıklarla
Çekersin
Bir taş daha
Ve bir taş daha
Sabır tespihinden

Felek vermez bir dileğini
El açıp yalvarırsın
Artık kaçmalara başlarsın
Yürekten ağlarsında bilinmez
Kuşkular içinde yanarsın
Tek çıkardır
Çekersin
Bir taş daha
Sabır tespihinden

Fatih Kuyucu

Saflığımızdan Belki Hiç Gözyaşı Dök(e) meyışimiz..

Kırılırken hayatın camı
Altında kalan hep biz olduk
Kanımız aktı aşka
Kıvrandırken çaresiz bir bağımlı gibi
Her kaybetmelerde
Biz yinede aşk aşk dedik
Ve umudumuz oldu
Kayıplarımız saflığımızda
Olsunlarla başlayan cümleler kurduk
Her kalkışta ve her yıkılıştta
Kaçarken ardı ardına bakmadan
Gülmeleride unuttuk
Saflığımızdan belki hiç gözyaşı dök(e) meyışimiz..

Fatih Kuyucu

Sana...

kaç zamandır bekliyordum
bir kurtarıcı aşka dair
yalnızlığa sırdaş
gecelere yoldaş
soğuk odama bir tebessüm belki
kimsesizliğimin elinden tutup
sarıp sarmalayacak bir can yada
kırılırken umutsuzluluğun tabusu içimde
yerini sen aldın yüreğimin
kimsenin tutmadığı
horladığı
kaçtığı
nasırlı ellerimi sen tuttun.

sonra tarifini yapamadığım
sıcacık bir şehla bakışını
hayatın akışını değiştiren
çocuksu suskunluğundu beni anlayan
beni bedenimden çıkarıp içine alan
saklayıp kimseyle paylaşmayan
anlayan ve anlatan

oysa inzivaya çekilmişti aşk bende
titrekken her baktığım karşı cinse
kışın ortasında çakallarla kalmışçasına
soluk soluğa kaçırdım en kuytu dehlizlere.

sen ki kaçtığım en güzel dehlizsin
çıktın can yüreğimin içine
filizlenirken tekrar hayata
senleri oynuyorum artık geleceğe
elimde hep ellerin
hayret! ... nasırlarım yok artık
umuda bağlanmışçasına bırakmıyorum seni
ısıt soğuk ellerinle ellerimi
bırakma! ...

her çığlık benden sorulur
sen kamçılanmış duygularımı okşa
tut, sana alışmış ellerimi bırakma! ..

böyle alışmışken zemheri akşamlara
gülüşündü ayazları ısıtan
kimseye kırgınlığım yok
kimseden sorulacak hesabımda
naçarım biraz bu yüzden
acıları, anıları çoktan yaktım
zemheri akşamlarda onlar ısıttı yüreğimi
sen gelene kadar böyleydi zaman
ay güneşe küsmüştü
güneşte zaten dargındı bana

ve sular ciğerimi serinletmiyordu
iadelerim olmadı acılardan yana
hep çektim alıştım ben buna
sen ki gidenlerden olamadın
bırakmadın beni kuytuda
dallandım
budaklandım
aşılındım ben sana
sende ben oldum
sen bende sen oldun...

unutma aşkta acıda vardır
acı bize bulaşma
ayrılıkta vardır
bizden ıraklara
kapanmışken secdelere
duaların anlamı hep sana
muvaffak olmak için çabala
can sende gizli sadece bana
her nefes dua
şahitlik etsin bizi bize yazan yüce Mevla...

Fatih Kuyucu

Sen yokken...

geldiğinde ben gidiyorsam,
bil ki sen hiç yoktun...
çark edipte geri dönüyorsan,
bil ki sen yokluğunda çoktun...

Fatih Kuyucu

Sensin...

Kimsesizken doğdun günüme
Sefillikten terfi ettim bugüne
Ne yapardı sensiz bu bünye
Havada sensin, suda sensin

İçmek imkansızdı aşk suyunu
Gözlerinde buldum huyumu
Bırakma sar kollarınla kolumu
Umutta sensin, neşede sensin

İnsan sevince tutunuyor hayata
Gülüşünde saklı şu koca dünya
Kıyamette şahit olsun yüce mevla
Leyla da sensin, Aslı da sensin

Fatih Kuyucu

Sensiz Her Yeri Matem Sarıyor

Kokuna hasret kaldı güller
Kokmuyor
Figanlar yersiz
Gülüşler susuyor
Sensiz her yeri matem sarıyor...

Güneş aya küsmüş doğmuyor
Vuslat burdan geçmiyor
Göçüyor turnalar
Başka yere göçüyor
Hayat rengini kaybediyor
Sensiz her yeri matem sarıyor

İçimde dinmez artık bu acı
Anılarla beslenir bu sancı
Çıkışı olmayan yoların ardı arkası
Sensiz her yeri matem sarıyor

Fatih Kuyucu

Sevgiliye

Yılların çaresiz diline düştü
Anlamsız bir çile bahtına küstü
Beklerken kavuşmak ölümden süslü
Çıkarsız bir gül, bak bana

Fatih Kuyucu

Sevmenin Ayazında

Bir yağmur damlasının verdiği yükte
Ağlamaya nam kala
Duyguların körelmesine yol açan
Acılar var sevgiye dair.

Ben sevdanın çölünde
Açmayan bir gülü sevdim
Suyun olmayışı
Kuruttu tüm umut kırıntılarımı

Zaman;
En güzel çağımdan alıp giderken
Sen aç kollarını mutluluklara
Layıksın inan bunlara

Yalnız istemem
Halime bakıp acımanı
Acımak öldürür
Sevmenin ayazında aşığı

Fatih Kuyucu

Sığın Gene Ondan Ona...

Gözlerin görmediği incelik
Narin bir duygu, bilinmedik
Bulunmayan tunçtan iplik
Terzi de sensin
Nakkaş da sen
Ölç, biç birleştir beni
Giydir kendinle kendimi

Görünmeyen güzellik
Görünen yalan, nicelik
Akta da olur,
Karada sefillik
Acılar rıhtımında efendilik
Sandal da sen ol, kayıkta
Bağla beni bana, ayrılma

Görüntüde yalan, yılan
Kırılır en kalın zaman
Taş kesilir gerçek, inan
Kaçarken yakalandım, yaman
Tutsakta benim, tutanda
Tuttuğunu çocukça bırakanda

Bir anlam içinde çabala
Derin duygular, horlama
Çıkış kapıları kapalı, zorlama
Daraldıkça daral
Yalanlara sığınma
Korkak, benden kaçma!

Doğru saklanmıştır yalana
Görmez gözler, bakar âmâ
Kaçarsın yarlardan boşluğa
Düştüğün yerlerde saklanma
Tut tuttuğunu
Ben misali bırakma
Bütün alem onundur
Sığın gene ondan ona...

Fatih Kuyucu

Suçluyum

Akla fikre sığmaz sözler
Zikre inanmaz nice gözler
Manadan yoksun kalan günler
Suçta benim suçluda ben

Fatih Kuyucu

Sür Sırrını Hayat

Hasret durmadan çağladı
Dert üstüne dert bağladı
Gece gündüz hep ağlattı
Sür sırrını hayat, yalnızım

Diyar diyar dolaştım biçare
Avare oldum, çare kimde
Bozulmuş düzen her yerde
Sür sırrını hayat, dertliyim

Bazen güldüm, inanmadılar
Güllere döndüm bakmadılar
Soldum baharda savurdular
Sür sırrını hayat, kahırdayım

Fatih Kuyucu

Takatim yok

Takatim yok
Düşüncelerimin kesiştiği geceler
Yağan yağmurlar
Tomurcuk veren ağaçlar
Gökte uçan kuşlar
Gökkuşağındaki renkler
Sokakta dolaşan insanlar
Anlayın ki
Hiçbir şey için
Takatim yok artık

Günahtan kaçan sevaplar
Tertemiz bir kalp
Eskimiş bir yüz
Sönmeye mahkum göz
Anıları barındıran resimler
Boynu bükük tertemiz bir kardelen
İnan takatim yok

Kırılmaya mahkum kalp
Hayalimdeki sima
Hafızamdaki ezgi
Sabahı olmayan gece
Yangınlara mahkum yürek
Tersine dönmeyen zaman
Ne yapsam olmuyor
Mutluluk bana görünmüyor
Takatim yok...
İçim yanıyor

Fatih Kuyucu

Tek Hece

Sabır aktım kemiksiz dilime
Sustum, yazdırmadım elime
Kifayetsin nice anlamsız sözler
Her kelimenin kökünde tek hece

Fatih Kuyucu

Tımarhaneden Mektup

Kaçamak sözler bunlar
Aslında hiç söylenmeyen
Seviyorum demiyorum
Sevmiyorum hiç yok zaten
Susuyorum en sessizinden
Gülüyorum en sakininden
Bakıyor, göremiyorum
Gördüğümü tarif edemiyorum
Çıkamıyorum bu işin içinden
Çabaladıkça daha derine batıyorum
Anlamsız manalar çıkarıyorum
Tam yazacakken kendime kızıyorum
Kendi benliğimden kaçıyorum
Kaçarken daha da kendime kanıyorum
Kendimi kendimde kaybediyorum
Ben acaba ne yapıyorum?
Ağlamak isterken saçma saçma gülüyorum
Tutunmak istiyorum
Tutunacak bir dal arıyorum
Tuttuğumu bırakamıyorum
Çıldıracağım diye düşünüyorum
Bu sözleri tımarhaneden yazıyorum

Fatih Kuyucu

Tutsak

Ömür denen beşikten geçerken,
Hiç habersiz çilenin tutsağı olmuşuz...

Fatih Kuyucu

Tükenen

Mum ışığında aranan mutluluklar tükenecektir
Çünkü mum bir gün eriyecektir...

Fatih Kuyucu

Umut

Kapılar kapanırken bir bir yüzüne
Tanışırın yeniden, yeni yollarla
Ah çekişler çaresiz, duyulmaz
Kaçışlar, kaçmalar yersiz,
Bilinen tüm savaşlardan sağ çıkmak, fersiz

Beklerken beklenmediğin bir yerde
Hiç hesapta yokken boşa ağlar
Hiç hesapta yokken sebepsiz çoşar,
Ve hiç hesapta yokken kendini kendine saklarsın

Unutulmaya yüz tutarkan günler
Topu tek suçlu kadere attık hep
Ve geçte olsa öğrendik umudu
Kıvrandırken umutsuzluğun içinde
Çaresiz birşeylere tutunmuş umut

Fatih Kuyucu

Vardır

Kanma dostunum diyen yüzlere
Aslında simsiyah çehreler vardır
Aynalar doğruyu söyler bilene
Güzel yüzlerinde solanı vardır

Deste deste güller açar baharda
Baharın sonunda kurumak vardır
Kar yağar aşılmaz yüce dağlara
İmkansızı yenen kardelen vardır

Sitem etmek yersiz kadere anla
Kaderi yönlendiren eller vardır
Başlamadan bitmenin sonunda
Yalnızlığa mahkum yürek vardır

Fatih Kuyucu

Vazgeçmek Kolay Değildi

Vazgeçmek kolay değildi
Onu da başardım sayende
Şimdi mutlu musun bilmem
Benden ayrı bir şehirde

Yalan sözlerin
Hilekar gülüşlerin yaktı.
Beni yıkan,
Cefakar bakışlarını
Bir anlık değil bu öfke
Tepeden tırnağa çile.

Kahretsin yine sen
Önce ellerin, gülüşün
Sonra yeşil gözlerin
Sususun,
Masum gibi yanıma sokuluşun.

Kahretsin,
Gücüme gidiyor
Neden her düşüncem sende?
Oysa,
Hiç tanımamış ellerim ellerini
Hiç bakmamış gözlerine gözlerim
Benim için hiç atmamış o yürek
Hiç okşamamışım sarı saçlarını
Acı çekiyorum evet
Hatta yüreğim yanıyor
Nefesim daralıyor
Gözlerime katran bulaşıyor
Ama ayrılık zamanı şimdi
Bunu ben söylüyorum
Erkekçe, kırık bir yürekle
Hiç sevmemişçesine

Vazgeçmek kolay değildi
Onu da başardım sayende
Şimdi mutlu musun bilmem
Benden ayrı bir şehirde

Fatih Kuyucu

Yağmur Yağar Gecede

Yağmur yağar gecede
Yollar tenhadır
Yüreğime işler yağmur
Birkaç dakika sessiz sedasız
Yağmur yağar yüreğe

Sokaklar, kaldırımlar ve yıllar
Uzar, uzarda birkaç kelime
Bir acı türkü yazar
Ayrılırken bütün mutluluklar
Yağmur yağar yüreğe

Adın saklıdır bildiğim bütün şiirlerde
Çiğlar düşerken düşüncelerime
Yıldırımlar işler benliğime

Gök gürültüsü eşliğinde
Ayrılırken bütün mutluluklar
Yerine acı bırakır
Ve bir yandan
Yağmur yağar yüreğe

İlk değil
Son değil bu yağmur
Ne geceleyin ansızın duyulur sesler
Nede birkaç kişinin gülüşü
Sadece yağmur yağar gecede

Sokaklar ıssızdır
Bilmezler bir sefilin sokaklarda gezindiğini
Bilmezler yağmur altında
Sahte gülüslere hazırlanan birinin olduğunu
Yani yağmur yağar gecede

Bütün sahtelikler içinde
Yağmur yağar gecede
Yollar tenhadır
Yüreğe işler yağmur
Birkaç dakika sessiz sedasız
Yağmur yağar gecede

Fatih Kuyucu

Yalnızlık Sevmekle Başlar

Pencereme vuran yağmur damlacıkları
Gecenin içinden sunulan bir sevgi,
Anlatılması zor bir ezgi.
Yağmurlu bir gecede gökyüzüne bak
Ve işte orada, göremeyeceğin bir noktada
Ben başka bir şehrin
İssiz kucağında
Hala seni düşünüyorum

Boş yere bekleme!
Ne kirazlar tomurcuk verecek
Ne güller gonca
Hazan mevsiminde
Bir tutam sevgi işledik
Ayrılıkla bezenmiş aşka

Unutmak hatırlamakla başlarsa
Ben seni unuttum sevgili
Şızlatır yüreğimi ödün veren duygular
İnan en ağır yenilgiler
Gecenin sessizliğine
Ses katmaya çalışan bir şairin
Duyulmayan mısralarıyla başlar
Yalnızlıksa sevmekle...

Temize çekilecek aşkları olan
Şairler varmış, olmalı
Ben seni temize çekemedim
Çünkü bir zamanlar sığındığın çocuk yüreğime
Kimsenin duyguları girmedi, giremedi, girmemeliydi.

Gecenin ayazında yıldızlar yağıyor gönlüme
Dilek tutmanın yersiz olacağını bile bile
Sevgiye dair dilek tutmak
Ki yıldızlar tutulmuş dileklere rağmen
Boyunları eğri yalnızlığa akarken
Benim dilimde yine aynı mısra
Yalnızlık sevmekle başlar

Düzeni kırılmış bu hayatta
Zamanı ayarlayan güneş dahi
Bütün yıllarıma bir karanlık bağladı.
Gizlendikçe çözülen hayatta
Deşifre edilmesi gereken sadece ben miyim
Yorgunum artık
Bir itirafın kurbanı olduğumdan buyana
Kelimeler bile yetersiz kalıyor
Omuzlarıma binen onca ayrılıktan sonra
Demem o ki
Yalnızlık sevmekle başlar...

Fatih Kuyucu

Yalnızlık Sevmekle Başlar - II

Yine seni hatırladım
Gözlerim birden soldu
Şarkılar yine yüreğime gem vurdu
Unutmanın doruğunda
Kahırdan bitmenin ortasında
Küçük bir yürekle
Dayanamayacağımı bildiğim halde
Dayanmaya çalışıyorum
Seni bir kez daha görmek için
Sabrın taşını kırmam gerekiyorsa
Bilmelisin takatim yok
Ben zaten yenilgilerin adamıyım
Çiçekler bahar sonunda solar
Dem tutar ayrılığa hasret başlar
Yalnızlık sevmekle başlar

Sevmenin ateşten deryasında
Cefaların ve cezaların
En büyüğüyle sensizim şuan
Hatırlamakla unutmak arasında
Nisan yağmurlarında ıslanıyorum
Ve hatırlanmakla unutulmak arasında
Nisan da bile buz tutuyor yüreğim
Sevilmeden sevmenin sabahında
Sokaklarda avare gibiyim
Çok söz söyledim sevgiye
Bundan sonra sadece:
Çiçekler bahar sonunda solar
Dem tutar ayrılığa hasret başlar
Yalnızlık sevmekle başlar

Fatih Kuyucu

Yanan...

Gülün adı hasret kalsın
Bülbül paslı kafeste yansın
İhanet birazda seni yaksın
Olmuyor, yanan hep gül yakanda

Gül gülistanda güzel
Ayrılınca tekrar gelmiyor
Bir yaprağı dahi suya kanmıyor
Olmuyor, yanan hep gül yakanda

Bülbül farklı değil, hasret ayazında
Çürüyor gülün nedensiz yokluğunda
Fıganı feryadı duyulmaz, boşuna
Olmuyor, yanan hep gül yakanda

Fatih Kuyucu

Yaşamaktır Belkide Aşk...

Bir muammadır aşk
Anlatılmaz
Ayrılmaz
Yapışır kalbe
Çıkamaz
Aranır meçhul bir suçlu
Azılı bir gangster gibi
Açmamış bir çiçek
Söylenmemiş söz gibi

Sen olsan olsan bir yarasın (aşk)
Hiç yaşanmamış gibi
Bir saçma susuşa
Bir fırlıdaklığa
Cingöz Recai oyunlarıyla
Al aşağı yapan tavırlarıyla
Giyotinin başındaki cellatsın belki (aşk)

Kaf dağının en ulaşılmaz tepesi
İntihar içindir aslında
Sonra saçmadır şairlerin aşk şiirleri
Tıpkı benim gibi
Tarifi sığmaz hiç bir kalıba
Yapılamamıştır zaten ne fayda
Zor alınan bir nefes
Cebelleşilen bir ömürdür belki de aşk...
Hiç yaşanmamış
Hiç yazılmamış bir sayfa gibi

Korkular basarken yazdım fikirlerimi
Kafama dayanmış bir silah
Mecburiyetten alınan hava, bir tas su gibi
Belki de zorakidir hayat
Bir anlık yaşam
Bir gülümseme
Bazende durmadan ağlamak gibi
Yaşamaktır belkide aşk...

Fatih Kuyucu

Yaşanmamış...

Bir söz kaldı dilimin ucunda
Bugüne dek hiç söylenmemiş
Bütün günahların saçma, sonunda
Cezası var hiç yaşanmamış

Fatih Kuyucu

Yazıklar Olsun Sana

Kaçarken gecenin içine
Kaybettiklerine ağla
Aynaya bakta dur bir lahza
Gözlerin başka göz görmüş
Yazıklar olsun sana

Fatih Kuyucu

Yazıklar Olsun...

Kaçarken gecenin içine
Kaybettiklerine ağla
Aynaya bak, dur bir lahza
Gözlerin başka göz görmüş
Yazıklar olsun...

Tut elimden desen
Çaresiz uzanır ellerim
Kader denen kör kuyuda
Yalnızım, başkasına yar dedin
Yazıklar olsun...

Neden, ayrılık varmış
Seven bihaber kalmış
Gülmeden ağlamak varmış
Mutluluk yabana kaçmış
Sana da bana da yazıklar olsun...

Fatih Kuyucu

Yeter bu kadar sustuğum

Bir buhran var içimde
Damla damla beni eriten
Sensizlikte beni kemiren
Güneşimi söndüren
Seni bana engel eden
Yollara çile eken
Bir buhran var içimde
Damla damla beni eriten

Gece çökünce üstüme
Sensizlik yine benim haneme
Gülmeyen şu çilekeş gönlüme
Hüzün serptin gül niyetine
Ne olur vur beni, yada
Beni bu halde terk etme

Fatih Kuyucu

Zaman

Yeter artık
Koparılısın
Gülde sümbülde dalından
Bülbülde kovulsun bağından
Ulu bir çınardır zaman
O da baltalansın
Yıkılsın sapından

Fatih Kuyucu

Zaman zaman

zaman zaman
yoruluyorum bu hayattan
çıkamıyorum en kuytudan
bunalıyorum
bulamıyorum
kopmak için çabalarken
kopamıyorum
tutmak isterken
tutamıyorum
tutuklu kalırken kendi kedime
çıkışları kendim kapatıyorum
zaman zaman ne oluyorum
bilemiyorum...

Fatih Kuyucu

Zamansız İtiraf

Kaçıyordum gecenin en ıssızlığından
Bilmediğim bir şehirmiş hayatım senden sonra
Yanlışlarım
Yıkılışlarım
Boşa geçen yıllarım...
Ağladıklarım
Maalesef ağlattıklarım
Hepsi benim hatalarım
Buda zamansız itirafım

Şafakla kalkıyorum artık
Saçlarım hala briyantinsiz
Hala içimde barınan bir umudum var
İnancım hiç eksilmedi ona dair
Varsa var olan
Yoksa acılarına bağlıyım...
Kaygılıyım...
Lakin umutsuz değil
Ve seni çaresiz düşünüyorum
Soruyorum
Sorguluyorum
Sana dair bir çözüm arıyorum
Bir bakıyorum bütün suçlu ben
Kendimi coşturup
Bu zamansız itirafı yapıyorum

Fatih Kuyucu